

LIKKUTEI TORAH • ROSH HASHANAH • MAAMAR 5

להבין ענין הפסוק מי אל כמוך וגו' שהוא...

Para comprender el versículo
«¿Quién es un D'os como Tú?»

DEDICADO EN HONOR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

El padre del Rebe, Reb Leví Itzjak

LikuteiTorah.com

LA PARASHÁ JASÍDICA

likuteitorah.com/es/likutei-torah/rosh-hashanah/5/

1 להבין ענין הפסוק מי אל כמוך וגוי שהוא פי' לייג מדות שבתורה. והנה אל הוא חסד כמ"ש חסד אל כל היום.

Para entender el significado del versículo “¿Quién es un D'os (Kel) como Tú?”, etc., que explica los Trece Atributos [de Misericordia] que están en la Torá. Ahora bien, Kel es Jésed (bondad), como está escrito: “La bondad de Kel dura todo el día”.

ופי' מי בעל חסד כמוך שהחסדים שלך מתפשטים לאין קץ מאור א"ס ב"ה למקום נמוך מאד שלך נמשל למים שיורדים ממקום גבוה למקום נמוך מאד.

Y su significado es: ¿quién es dueño de una bondad como la Tuya? Pues Tus bondades se extienden sin límite, desde la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, hasta un lugar muy bajo. Por eso [la bondad] se compara con el agua, que desciende de un lugar alto a uno muy bajo.

2 ודרך שיוכלו החסדים לירד לבחי' מטה מאד מפרש ואומר נושא עון ועובר על פשע. פי' מה שהוא עדיין בבחי' עון

Y el modo en que las bondades pueden descender hasta un nivel muy bajo lo explica [el profeta] diciendo: “Él carga con la iniquidad y pasa por alto la transgresión”. Es decir, aquello que todavía se encuentra en el nivel de iniquidad (avón),

הנה הוא מגביה ונושא למעלה ומה שהוא בבחי' פשע שהוא בחי' יותר בעביות ואינה יכולה

lo eleva y lo carga hacia arriba; pero aquello que está en el nivel de transgresión (pesha), que es un nivel de mayor tosquedad y no puede

לעלות וכתוב עוונותיכם היו מבדילים וטהור עינים מראות ברע ואינם יכולים החסדים לרדת שם לכן עובר ודורך על פשע שלא יפסיקו כו'.

elevarse —y está escrito: “Sus iniquidades separaron”, y “Tus ojos son demasiado puros para ver el mal”—, de modo que las bondades no pueden descender allí; por eso Él pasa por alto y pisa la transgresión, para que no interrumpa, etc.

רק כ"ז [כל זה] הוא באם שהוא לשארית נחלתו כו'. כמ"ש בגמרא פ"ק [פרק קמא] דראש השנה (י"ז א') וע' רבות ר"פ נצבים וכפ' בשלח (פכ"ו) מגילה (כ"ח א').

Pero todo esto se aplica únicamente cuando se trata de “el remanente de Su heredad”, etc., como se afirma en la Guemará, en el primer capítulo de Rosh Hashanah (17a); véase también Midrash Rabbah, al comienzo de Parshas Nitzavim, y en Parshas Beshalach (capítulo 26); [y] Megillah (28a).

וביאור הדברים דרך פרט הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד
ובזהר אמרו תשובה תשוב הי' הי' עילאה הי' תתאה.

La explicación detallada del asunto es la siguiente: nuestros Sabios, de bendita memoria, dijeron: "Grande es la teshuvá (retorno), pues llega hasta el Trono de Gloria"; y en el Zóhar dijeron: "Teshuvá es tashuv hei, 'la hei retorna'": la hei superior [y] la hei inferior.

ולהבין זה צריך להבין מהות התשובה כי העולם טועים לומר דוקא אנשים פחותי הערך ובעלי עכירות
הם הם הצריכים לתשובה והאמת אינו כן כי מאחר שעיקר התשובה היא בהי' תתאה ועילאה ואיש בער
לא ידע.

Para entender esto, es necesario comprender qué es esencialmente la teshuvá. Pues la gente se equivoca al decir que son precisamente las personas de escaso valor y quienes cometen transgresiones las que necesitan teshuvá. Pero la verdad no es así, porque la esencia de la teshuvá está en la hei inferior y en la superior, y "el hombre insensato no sabe".

אמנם באמת אמרו זה על אנשים יושבי אהל ולומדי תורה שתורה שבכתב היא הי' עילאה ותושבע"פ
[ותורה שבעל פה] היא הי' תתאה וכשמפסיק מהם ועוסק בהבלי עולם צריך לחזור ולהשיב ההי"ן אלו
למקורם וזהו דרך כלל.

Sin embargo, en verdad, dijeron esto acerca de quienes se sientan en la tienda y estudian Torá: pues la Torá Escrita es la hei superior y la Torá Oral es la hei inferior; y cuando uno se aparta de ellas y se ocupa de las vanidades del mundo, debe volver y hacer retornar estas letras hei a su fuente. Esta es [la explicación] en términos generales.

ודרך פרט הנה התבוננות בגדולת הי' ועיון תפלה וכוונתה במחשבה הוא בחי' הי' עילאה וכשמוציאם
בפה בעסק התורה והתפלה היא בחי' הי' תתאה.

Y en términos particulares: la contemplación de la grandeza de D'os, la concentración en la plegaria (iyun tefilá) y su intención en el pensamiento corresponden al nivel de la hei superior; y cuando uno las expresa con la boca, al estudiar Torá y al rezar, eso corresponde al nivel de la hei inferior.

3 והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שבעה דברים קדמו לעולם ואחת מהן התשובה [עיי' בבראשית רבה פ' א'] והענין כי הנה עיקר התשובה היא בלב שהיא בחי' ה' עילאה דהיינו לכות הנפש אליו ית'.

Ahora bien, nuestros Sabios, de bendita memoria, dijeron que siete cosas precedieron al mundo, y una de ellas es la teshuvá (retorno) [véase Bereshis Rabbah, capítulo 1]. La explicación es que la esencia de la teshuvá está en el corazón, que corresponde al nivel de la hei superior; es decir, el desfallecimiento del alma (kelot hanéfesh) hacia Él, bendito sea.

4 והיינו ע"י שמתבונן שכל העולם הוא תחת הזמן שיתא אלפי שני כו' ואפילו ימות המשיח ותחיית המתים הוא בזמן והזמן הוא נברא להחיות העולמות עליונים ותחתונים שעל ידי י"ב צירופי הוי' שמתחדשים בכל יום

Es decir, mediante la contemplación de que todo el mundo está sujeto al tiempo —“seis mil años”, etc.—, e incluso los días del Mashíaj y la Resurrección de los Muertos transcurren dentro del tiempo; y el tiempo es una creación destinada a dar vida a los mundos superiores e inferiores, pues por medio de las doce permutaciones del [Nombre] Havaiá, que se renuevan cada día,

דהיינו בכל שעה צירוף אחד הוא מהוה ומחיה העולמות עליונים ותחתונים [ובכל לילה י"ב צירופי es decir, en cada hora una permutación trae a la existencia y da vida a los mundos superiores e inferiores [y cada noche, las doce permutaciones de

אדנ"י] והחיות רצוא ושוב פ"י שהחיות שהיה ע"י צירוף הראשון עולה למקורו ויורד החיות אח"כ על ידי צירוף השני שאל"כ [שאם לא כן] היה די בצירוף אחד

Ado-nai], y la fuerza vital (jayut) está “corriendo y retornando” (ratzo vashov): es decir, la fuerza vital que llegó mediante la primera permutación asciende a su fuente, y luego desciende fuerza vital mediante la segunda permutación; pues, de lo contrario, habría bastado una sola permutación.

ולכן מזה נמשך בחינת עבר ועתיד שהחיות הראשון מסתלק ונכלל במקורו מלמטה למעלה ויורד ונמשך חיות אחר מלמעלה למטה ונעשה בחי' זמן [והוא כמשל המורה שעות שקורין זייגער בל"א [בלשון אשכנז]].

Por eso de aquí surge el aspecto de pasado y futuro: la primera fuerza vital se retira y queda incluida en su fuente, de abajo hacia arriba, y otra fuerza vital desciende y se extiende de arriba hacia abajo; así se forma el aspecto del tiempo [es como el ejemplo de la aguja horaria, que en yidis se llama zeiger].

5 ולכן נקי שעה פיי הפונה שפונה החיות מלמעלה למטה בבחי' רצוא ושוב וכן הלב שבו עיקר חיות האדם שהוא עולם קטן הוא דופק תמיד מחמת שהחיות הוא ברצוא ושוב [ועמ"ש מזה סד"ה

Por eso se llama shaá (hora), es decir, «giro», pues la fuerza vital gira de arriba hacia abajo en un movimiento de correr y retornar. Del mismo modo, el corazón, donde reside la parte principal de la fuerza vital del hombre —que es un mundo en miniatura—, late constantemente, porque la fuerza vital está en un movimiento de correr y retornar [y véase lo escrito sobre esto al final del discurso que comienza

כי כאשר השמים החדשים] והנה מבשרי אחזה אלוה כמו למשל באדם שיש לו איזה ענין לדבר «Pues así como los cielos nuevos»]. Ahora bien, «Desde mi carne contemplo a D'os»: a modo de analogía, una persona que tiene algo de qué hablar...

הנה הדברים חקוקים על לבו כולם כאחד כל מה שיוכל לדבר ולפרוט בשפתיו בשעה ושתים. tiene todas las palabras grabadas en su corazón a la vez, todo lo que podría decir y articular con los labios en una o dos horas.

כך כביכול למעלה מקור החיות והצרופים שהוא חיי החיים אור א"ס ב"ה שם אין שום התחלקות זמן עבר הוה ועתיד

Así también, por así decirlo, en lo Alto: la fuente de la fuerza vital y de las combinaciones, que es la Vida de toda vida, la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea; allí no hay división alguna del tiempo en pasado, presente y futuro,

כי שם נכללו כולם כאחד והרי יש בכחו להוות ולחיות עוד כמה פעמים שיתא אלפי שני כו' pues allí todos están incluidos como uno; y, en efecto, tiene el poder de traer a la existencia y dar vida durante muchas otras veces «seis mil años», etc.,

וכמה שמיטין ויובלין עד אין סוף ותכלית רק כשהחיות נמשך מלמעלה למטה להחיות העולמות נעשה בחי' זמן

y muchos ciclos de Shemitá y Jubileos, sin fin ni límite. Solo cuando la fuerza vital desciende de arriba hacia abajo para dar vida a los mundos se forma la dimensión del tiempo.

וכן קודם שנברא העולם לא היה בחי' זמן כלל [ועמ"ש בביאור ע"פ יונתי גבי כי לא מחשבותי מחשבותיכם] והנה כתיב אני ה' לא שניתי ואתה הוא קודם שנברא העולם כו'.

Del mismo modo, antes de que el mundo fuera creado no existía en absoluto la dimensión del tiempo [y véase lo escrito en la explicación sobre el versículo «Paloma mía», acerca de «Pues Mis pensamientos no son los pensamientos de ustedes»]. Ahora bien, está escrito: «Yo, Havaíá, no he cambiado», y «Tú eres Él antes de que el mundo fuera creado», etc.

פי' כמו שהיה יחיד ומיוחד קודם שנברא כן עתה יחיד ומיוחד ממש אחר שנברא כמ"ש אתה הוא ה' לבדך ואע"פ [ואף על פי] שנברא העולם לזה אומר אתה עשית וגו'.

Es decir: así como era único y singular antes de que [el mundo] fuera creado, también ahora, después de que fue creado, es verdaderamente único y singular, como está escrito: «Tú eres Él, Havaíá, solo». Y aunque el mundo fue creado, a esto se refiere lo que dice: «Tú hiciste», etc.,

6 ואתה מחיה וגו'. כי ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] ובה' נברא העוה"ז. והם כל סדר הזמנים ואפילו ימות המשיח ותחיית המתים שאינם אלא בחי' יו"ד וה"א.

“y Tú das vida”, etc. Pues con la yud fue creado el Mundo Venidero, y con la hei fue creado este mundo; y estos constituyen todo el orden de los tiempos, incluso los días del Mashíaj y la Resurrección de los Muertos, que no son más que el nivel de la yud y la hei.

והוא למשל כמו באדם אות א' נגד כל דבורים שלו שיכול לדבר כל ימי חייו אינו נחשב לכלום כך כל העולמות עליונים ותחתונים כולא קמ"י [קמיה] כלא חשיב.

Esto puede entenderse mediante una analogía con el ser humano: una sola letra, en comparación con todas las palabras que puede pronunciar durante todos los días de su vida, no cuenta absolutamente nada. Del mismo modo, todos los mundos, superiores e inferiores, “ante Él son considerados como nada”.

7 וז"ש [וזהו שכתוב] ברגע קטן עזבתיך שאינה אלא רגע קטן. ומ"ש כי אלף שנים כיום כו'. היינו בזמן הגלות וכמ"ש ואשמורה בלילה.

Y esto es [lo que significa] lo escrito: “Por un breve instante te abandoné”: no es más que un breve instante. Y lo escrito: “Pues mil años son como un día”, etc., se refiere al tiempo del exilio, como está escrito: “y una vigilia de la noche”.

משא"כ לע"ל [לעתיד לבוא] שיתגלה אלקותו בעולם ואז עין בעין יראו וראו כל בשר שהכל נחשב לרגע ולזאת ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך פי' כשאקבצך ברחמים גדולים

Pero no es así en el Tiempo Venidero, cuando Su Divinidad se revele en el mundo; entonces “verán ojo a ojo” y “toda carne verá” que todo se considera un instante. Por eso dice: “Por un breve instante te abandoné, y con gran compasión te reuniré”: es decir, cuando te reúna con gran compasión,

דהיינו שיתגלה אלקותו אז תראה כי ברגע קטן עזבתיך וזהו יעלה ויבא זכרוננו כו'. שאינו אלא זכר בעלמא.

es decir, cuando se revele Su Divinidad, entonces verás que “por un breve instante te abandoné”. Y esto es [lo que significa] “Que ascienda y llegue nuestro recuerdo”, etc.: que no es más que un recuerdo.

8 וכשישים האדם הדברים האלה על לבו שכל העולם הוא תחת הזמן והזמן הוא נחשב כרגע לפניו ית'

Y cuando la persona toma estas ideas a pecho —que el mundo entero está sujeto al tiempo, y que todo el tiempo cuenta como un instante ante Él, bendito sea—

שהוא למעלה מהזמן ואין לפניו שום התחלקות זמן כלל והיתה בלבו כיקוד אש בוערת ותכלה נפשו לדבקה בו ית' וזהו תשובה קדמה לעולם.

que está por encima del tiempo y ante quien no existe en absoluto ninguna división del tiempo, entonces su corazón será como una llama de fuego ardiente, y su alma desfallecerá [de anhelo] por unirse a Él, bendito sea. Y esto es [lo que significa] “la teshuvá precedió al mundo”.

שאין הפי' שהיתה קודם בריאת העולם. שאם אין עולם אין עון אשר חטא ואין תשובה.

Pues el significado no es que existiera antes de la creación del mundo: si no hay mundo, no hay transgresión que uno haya cometido, y no hay teshuvá.

אלא הענין שהתשובה בכלות הנפש הוא למעלה מהזמן והעולם. שהוא לדבקה בו ית' באור א"ס ב"ה שאין לפניו שום התחלקות זמן כלל.

Más bien, la idea es que la teshuvá acompañada por el desfallecimiento del alma (kelot hanéfesh) está por encima del tiempo y del mundo, pues consiste en unirse a Él, bendito sea, a la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, ante quien no existe en absoluto ninguna división del tiempo.

שמחמת התבוננות הזה בא לידי תשובה בכלות הנפש ועמ"ש בד"ה שיר השירים כמ"ש אני הוי' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם פי' שאין לכם כלות הנפש הרי שכלות הנפש הוא מחמת לא שניתי.

Pues, como resultado de esta contemplación, llega a la teshuvá acompañada por el desfallecimiento del alma. Y véase lo escrito en el discurso que comienza "El Cantar de los Cantares", como está escrito: "Yo, Havaíá, no he cambiado, y ustedes, hijos de Yaakov, no han desfallecido"; es decir, no tienen desfallecimiento del alma. Así, el desfallecimiento del alma se produce a causa de "Yo no he cambiado".

9 ועי"ז ימשיך אלקותו בעולם להיות לו דירה בתחתונים [ומוסיף אור באצילות] כמ"ש ושמרתם את כל מצותי ועשיתם אותם אתם כתיב חסר וי"ו וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] א"ת [אל תקרי] אותם אלא אתם מעלה עליהם הכתוב כאלו עשאוני.

Y por medio de esto hará descender Su divinidad al mundo, para que Él tenga una morada en los mundos inferiores [y añade luz en el Mundo de Atzilut (Emanación)], como está escrito: "Guardarán todos Mis mandamientos y los cumplirán (otam)". Está escrito atem, sin una vav, y nuestros Sabios, de bendita memoria, dijeron: "No leas otam ('los cumplirán'), sino atem ('ustedes'): la Escritura los considera como si Me hubieran hecho".

וכתיב (תהלים י"ו) שויתי ה' וגוי'. שהוא פי' כמו עשיתי כמו הוד והדר תשוה עליו (בתהלים כ"א).

Y está escrito (Salmos 16): "He puesto (shiviti) al Nombre Havaíá", etc.; esto significa "he hecho", como en "Majestad y esplendor pusiste (teshaveh) sobre él" (en Salmos 21).

והיינו כמ"ש ויעש דוד שם שכל עיקר כוונתו היה בתורתו ובתפלתו לעשות שם [וע' מזה בזהר פ' בחקתי דקיי"ג א' ב']:

Y esto es lo que está escrito: "Y David hizo un nombre"; pues la intención principal de toda su Torá y su plegaria era hacer un nombre [y véase sobre esto en el Zohar, Parshas Bechukosai, 113a-b].

10 ב ולהבין זה צריך להבין פי' לשם יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] שנתייחד קודם התפלה ליחדא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלם וגם להבין פי' אותיות של שם הוי' ב"ה דהנה היו"ד מורה על הצמצום

2. Para comprender esto, es preciso entender el significado de "En aras de la unificación del Santo, bendito sea", fórmula que se estableció antes de la plegaria: "para unir el Nombre Yud-Hei con Vav-Hei en una unidad perfecta"; y también entender el significado de las letras del Nombre Havaíá, bendito sea. Ahora bien, la letra yud indica el tzimtzum (contracción),

כי עיקר התורה והמצות להיות לו דירה בתחתונים וכל העולמות עליונים ותחתונים הם בזמן שהוא כרגע לפניו ית' כו' וצריך לזה כמה בחי' וצמצומים והשתלשלות שיהיה בחי' זמן.

pues el propósito principal de la Torá y las mitzvot es que Él tenga una morada en los mundos inferiores, y todos los mundos, superiores e inferiores, existen dentro del tiempo, que ante Él, bendito sea, no es más que un instante, etc. Para esto se requieren muchos niveles, contracciones y la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut), a fin de que exista la dimensión del tiempo.

11 ובחי' הצמצומים היינו שיסלק בחי' עצמותו מכל וכל שהיא בחי' א"ס וישרה בזמן וגבול ועמ, ש מזה בד"ה ולא אבה כפ'

El nivel de las contracciones significa que Él retira por completo el nivel de Su esencia, que es el nivel del Infinito (Ein Sof), y reposa en el tiempo y la limitación; véase lo escrito sobre esto en el discurso que comienza «Y no quiso», en la parashá de

כי תצא ואח"כ בחי' ה' שהוא התפשטות אורך ורוחב ואח"כ ו' שהוא המשכה בשמי' [בשמים] ממעל

Ki Tetzé. Después [viene] el nivel de la hei, que es expansión en longitud y anchura; y después, la vav, que es una extensión hacia abajo «en los cielos arriba

ועל הארץ מתחת ולד' סטרי' בחינת ו"ק [ו' קצוות] [וגם שמים רוחניים שהם בחי' אהבה ויראה כו' אש ומים כו']

y en la tierra abajo», y hacia los cuatro puntos cardinales, el nivel de las seis extremidades (vav ket-zavot) [y también los cielos espirituales, que son los niveles de amor y temor, etc., fuego y agua, etc.].

וזהו בחי' הוי"ו שהוא המשכת אלקותו ממעלה למטה ואח"כ בחינת ה' תתאה וכן בכל השתלשלות העולמות מעולם ועד עולם נעשה צמצום והתפשטות המשכה והתפשטות

Este es el nivel de la vav, que es la extensión de Su Divinidad desde arriba hacia abajo; y después, el nivel de la hei inferior. Así también, en toda la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut), de un mundo a otro, hay contracción y expansión, extensión y expansión.

ולכן נקי עולם מלשון העולם שהעלים והסתיר עצמותו ית' וזהו תשובה קדמה לעולם [ועמ"ש מענין התשובה בד"ה כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך כו']

Por eso se lo llama olam (mundo), palabra relacionada con he'elem (ocultamiento), pues Él ocultó y escondió Su esencia, bendito sea. Y esto es [el significado de] «la teshuvá precedió al mundo» [y véase lo escrito acerca de la teshuvá en el discurso que comienza «Pues este mandamiento que Yo te ordeno», etc.;

ע"ש ובמדרש בראשית רבה שם איתא שנאמר בטרם הרים יולדו מאותה השעה תשב אנוש כו' והיינו כמו שכתוב בד"ה כי ההרים ימושו כו'

véase allí. Y en el Midrash Bereshit Rabá allí se dice: «como está dicho: “Antes de que nacieran los montes”; desde ese mismo momento, “Tú haces volver al hombre”», etc. Y esto es como está escrito en el discurso que comienza «Aunque los montes se aparten», etc.,

וחסדי מאתך לא ימוש כו' אמר מרחמך הוי' שזה הפסוק מדבר בגילוי רחמים גדולים לע"ל [לעתיד לבוא] ע"י התשובה ואזי ההרים ימושו כו' ע"ש והיינו לפי

«pero Mi bondad no se apartará de ti», etc., «dice Havaíá, que se compadece de ti»: este versículo habla de la revelación de una gran compasión en el Futuro Venidero por medio de la teshuvá, y entonces «los montes se apartarán», etc.; véase allí. Y esto se debe a que

כי התשובה היא מבחי' ומדרגת בטרם הרים יולדו שקדמה לעולם שהיא גילוי מבחי' אנכי מי שאנכי כו' שלמעלה מבחי' הצמצומים דשם הוי' להיות עולם והעלם

la teshuvá proviene del nivel y la categoría de «antes de que nacieran los montes», que precedió al mundo: es una revelación del nivel de «Yo soy quien Yo soy» (Anoji mi she'Anoji), etc., que está por encima del nivel de las contracciones del Nombre Havaíá, por medio de las cuales hay un mundo (olam) y ocultamiento (he'elem),

דהיינו למעלה אפילו מעולם האצילות שמקבל מבחי' היו"ד דשם הוי' [וזהו פי' היחוד שיהיה יחיד ומיוחד אחר הצמצום וההתפשטות כמו קודם

es decir, por encima incluso del Mundo de Atzilut (Emanación), que recibe del nivel de la yud del Nombre Havaíá]. Y este es el significado de la unificación: que Él sea único y singular después de la contracción y la expansión, tal como antes de ellas

לכן בלי שום שינוי אלא שבעוה"ז אין היחוד שלם עד ימות המשיח שאז עין בעין יראו וגוי וראו כל בשר וגוי

sin ningún cambio. Pero en este mundo la unificación no será completa hasta los días del Mashíaj, pues entonces “verán ojo a ojo”, etc., y “toda carne verá”, etc.

אבל בעולמות עליונים גם עתה יכול לעשות היחוד שיתגלה יחודו וזהו והופע בהדר גאון עוזר.

Pero en los mundos superiores se puede efectuar la unificación incluso ahora, de modo que se revele Su unidad. Y este es [el significado de] “Y aparece en el esplendor de la majestad de Tu poder”.

פי' שיאירו היודיין והווייין שהם בחי' צמצומים והתשלשלות המשכות והארת אור עליון [ע'י] בשער היחודים

Es decir, que brillen las yud y las vav —que son los niveles de las contracciones y de la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut), las continuidades que descienden y el resplandor de la luz suprema— [véase Shaar HaYichudim,

פ"ז [פרק ז'] ובמ"ח מסכת היחודים פ"ד] אור א"ס ב"ה יאירו גם למטה מטה אפי' [אפילו] בעוה"ז עד כי וידע כל פעול כו' דקאי על כל הברואים.

capítulo 7, y Mishnas Chassidim, tratado HaYichudim, capítulo 4], la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, para que brillen incluso en lo más bajo, incluso en este mundo, hasta que “toda criatura conozca”, etc., lo cual se refiere a todos los seres creados.

12 וסוף המאמר מוכיח שהכל ידעו וישיגו אלקותו ית' כי אפס זולתו שזהו לע"ל [לעתיד לבוא] שכי"כ [שכל כך] יאיר ויתגלה אור א"ס ב"ה עד שיהא נתפס ג"כ בשכל האנושי ומושג בהשגה גשמיית [גשמיים].

Y el final del pasaje demuestra que todos conocerán y aprehenderán Su Divinidad, bendito sea, que no hay nada fuera de Él. Esto ocurrirá en el Tiempo Venidero, cuando la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, resplandecerá y se revelará con tal intensidad que también será captada por el intelecto humano y aprehendida mediante una percepción física.

משא"כ בזמן גילוי אור א"ס אלא בנפש אלקית של עובדי ה'. ואף גם זאת אינה בכחי' השגה אלא בכחי' אמונה אשר היא ירושה מאבות.

En cambio, en el tiempo presente, la Luz Infinita solo se revela en el alma divina de quienes sirven a D'os; y aun allí, no en forma de aprehensión, sino de fe, que es una herencia de los patriarcas.

ולכן כתיב לע"ל [לעתיד לבוא] כשיתגלה אור א"ס ב"ה ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאונו. דהיינו מחמת גילוי בחי' הדר גאון עוזך שהן היודיין והוי"ן הנ"ל

Por eso está escrito acerca del Tiempo Venidero, cuando se revele la Luz Infinita, bendito sea: "Y entrarán en las cuevas de las rocas y en las cavernas de la tierra, ante el terror de Havaíá y el esplendor de Su majestad"; es decir, a causa de la revelación del nivel de "el esplendor de la majestad de Tu poder", que son las yud y las vav mencionadas antes

(ולשון הדר גאונו יובן ע"ד מ"ש במ"א בפ"י כי גאה גאה כו' ומשם הוא המשכת היודיין ווי"ן הנ"ל להיות הגילוי אחר הצמצומים כמו קודם הצמצומים וזהו ממעמקים קראתיך הוי" כמ"ש בד"ה שובה ישראל עד ואז)

(La expresión "el esplendor de Su majestad" se comprenderá a la luz de lo que está escrito en otro lugar acerca del significado de "Pues Él es exaltado, exaltado", etc.; de allí procede la atracción de las yud y las vav mencionadas antes, de modo que la revelación después de las contracciones sea como era antes de ellas. Y esto es [lo que significa] "Desde las profundidades te he llamado, Havaíá", como está escrito en el discurso que comienza "Retorna, Israel, hasta") —y entonces

תפול אימה ופחד בגשמי' [בגשמיים] ממש מן המראה הגדול הזה אשר יראו כל בשר וישיגו פועל אלקים בקרב הארץ הלזו הגשמיות בשכל אנושי הגשמי. שלא יהא גשמיות העולם והאדם מעלים ומסתיר על אור ה':

caerán el terror y el espanto de manera verdaderamente física, a causa de esta gran visión que toda carne verá, y aprehenderán la obra de D'os en medio de esta tierra física mediante el intelecto humano físico, de modo que la materialidad del mundo y del hombre no oculte ni esconda la luz de D'os.

13 ג והנה גילוי יחוד זה שיתגלה אור א"ס ב"ה שלפני ההשתלשלות ולמעלה מן הזמן למטה בסדר ההשתלשלות שתחלת הזמן הוא מתגלה

3. Ahora bien, la revelación de esta unidad —que la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, que está antes de la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut) y por encima del tiempo, se revele abajo, en el orden de la hishtalshelut— comienza a revelarse en el tiempo

בבע"ת [בבעלי תשובה] **ששב אל ה' בכל נפשו ומאודו בכלות הנפש מעומקא דלבא כי ע"י התשובה זו נמשך לו הארה מלמעלה מאור א"ס שלפני ההשתלשלות ולמעלה מהזמן**

en el baal teshuvá que retorna a D'os con toda su alma y con todas sus fuerzas, con el agotamiento del alma (kelot hanéfesh), desde lo profundo del corazón. Pues mediante esta teshuvá se atrae hacia él una irradiación desde lo alto, de la Luz Infinita que está antes de la hishtalshelut y por encima del tiempo

(שהוא בחי' המתנשא מימות עולם כלומר שהוא מרומם למעלה מעלה מבחי' ומדרגת ימי עולם וימות עולם וכמ"ש מזה בד"ה אתם נצבים והיינו שבחינת ימות עולם הם מקור ושרש הזמן).

(que es el nivel de "Aquel que está exaltado por encima de los días del mundo", es decir, que está elevado muy, muy por encima del nivel y rango de "los días del mundo" (yemei olam, yemot olam), como se explica al respecto en el discurso que comienza "Ustedes están de pie"; es decir, el nivel de "los días del mundo" es la fuente y raíz del tiempo.

ונק' אלף שנים בעיניך כיום כו' שאף שיום זה אינו בבחי' זמן ממש מאחר שכולל אלף שנים כאחת עכ"ז [עם כל זה] הוא מקור ושרש לבחי' זמן

Y se lo llama "Mil años son ante Tus ojos como un día", etc.; pues, aunque este "día" no pertenece realmente a la dimensión del tiempo, ya que incluye mil años como uno solo, sin embargo, es la fuente y raíz de la dimensión del tiempo,

ולכן נק' ימות עולם אבל הוא ית' בעצמו הוא מתנשא ומרומם לאין קץ מבחי' יומין אלו כי הוא למעלה מהזמן לגמרי)

y por eso se lo llama "los días del mundo". Pero Él mismo, bendito sea, está exaltado y elevado infinitamente por encima del nivel de estos "días", pues está por completo por encima del tiempo).

ולזאת על ידי המשכת הארה זו גם האדם ימאס חיי הזמן לדבקה באור א"ס ב"ה עצמו ממש כנ"ל.

Por eso, mediante la atracción de esta irradiación, también la persona despreciará la vida temporal, para apegarse a la Luz Infinita misma, bendito sea, tal como se mencionó anteriormente.

ואף מי שאין דעתו יפה כ"כ [כל כך] לדבקה בו מחמת גדולת ורוממות א"ס ב"ה ממש רק שצר לו

E incluso quien no tiene una mente lo bastante refinada para apegarse a Él a causa de la grandeza y exaltación del Infinito (Ein Sof), bendito sea, mismo, sino que solo siente dolor por

מקומו ושעתו שנמשך אחר הבלי הזמן ובחשך שמו יכוסה ומכיר ערכו ושפלותו ונעשה נבזה בעיניו נמאס מחמת שנקי רע ומנוויל כו'.

su lugar y su tiempo —por haberse dejado arrastrar por las vanidades del tiempo y tener “su nombre cubierto de oscuridad”—, y reconoce su propia condición y bajeza, y se vuelve “despreciable a sus propios ojos, repulsivo”, porque es llamado malo y repugnante, etc.—

עכ"ז [עם כל זה] מאחר שמואס בחייו חיי הזמן נמשך עליו מאליו וממילא חסד ה' להיות בו גילוי אור א"ס ב"ה שלפני ההשתלשלות ולמעלה מן הזמן

Sin embargo, puesto que desprecia su vida, la vida temporal, la bondad de D'os se extiende sobre él por sí sola, como algo natural, de modo que haya en él una revelación de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, que está antes de la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut) y por encima del tiempo.

כי גדול כח החסד עליון שמתפשט לאין קץ ותכלית וכמים היורדים ממקום גבהו למקום נמוך מאד.

Pues grande es el poder de la bondad suprema, que se extiende sin fin ni límite, como el agua que desciende desde un lugar elevado hasta un lugar muy bajo.

14 ואדרבה במקום שנמוך מאד שם הם מתקבצים יותר כך החסד עליון נמשך ומתפשט דוקא במקום נמוך

Por el contrario: en un lugar muy bajo, allí se acumulan más. Así también, la bondad suprema desciende y se extiende precisamente en un lugar bajo,

דהיינו במי שהוא שפל ונבזה בעיניו נמאס וגם הליות בחי' חסד ורחמים אינו נופל אלא על מי שהוא צריך לחסד ורחמנות וכמשל מי

es decir, en quien es humilde y “despreciable a sus propios ojos, repulsivo”. Además, dado que el nivel de la bondad y la compasión se aplica únicamente a quien necesita bondad y compasión — como en el ejemplo de alguien

שהוא תפוס בבית האסורים שאינו יכול לחזור על הפתחים נתעורר החסד והרחמנות כלכות בני האדם עליו עד שמביאין לו לחם ומזון לבית המאסר וכך הוא

que está preso y no puede ir a mendigar de puerta en puerta: la bondad y la compasión hacia él se despiertan en el corazón de las personas, hasta que le llevan pan y alimento a la prisión. Y así ocurre

למעלה בחד עליון שנמשך מאליו וממילא על האדם שצר לו מאד במה שנתפס במאסר הגוף והנפש הבהמית עד שיחפץ וישתוקק מאד להתפשט מלבושים צואים כו'

arriba, con la bondad suprema, que desciende por sí misma, automáticamente, sobre una persona que está muy afligida por hallarse presa en la cárcel del cuerpo y del alma animal, de modo que desea y anhela intensamente despojarse de las vestimentas inmundas, etc.,

וחייו אינם חיים בעיניו ולזאת מעורר רחמים רבים מלמעלה עד שנמשך עליו חיים וחד מלמעלה ממקור החיים וחיי החיים א"ס ב"ה ממש

y su vida no es vida a sus ojos. Por eso despierta una gran compasión desde arriba, hasta que descienden sobre él vida y bondad desde arriba, desde la fuente de la vida y la Vida de toda vida, el Infinito (Ein Sof), bendito sea, mismo.

וזהו מי אל כמוך שבח"י אל הוא בח"י חסד ואין החסד שיהיה כחד עליון המתפשט

Y esto es [lo que significa] “¿Quién es un D'os (Kel) como Tú?”: pues el nivel de Kel es el nivel de Jésed (bondad), y no hay bondad como la bondad suprema, que se extiende

לאין קץ ותכלית מרום המעלות מאור א"ס ב"ה ממש עד מדרגות התחתונות שמעשי' [שמעשיה] הגשמי' [הגשמיים / הגשמיות / הגשמית] להחיות רוח שפלים אשר אסורים במאסר הגוף הגשמי.

sin fin ni límite, desde las alturas más excelsas, desde la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendita sea, misma, hasta los niveles más bajos del Mundo físico de Asiá (Acción), “para revivir el espíritu de los humildes”, que están presos en la cárcel del cuerpo físico.

(ובאדרא) (דקל"ב א') ורזא דכתיב מי אל כמוך בעתיק יומין אתמר. פי' עתיק יומין היינו בח"י המתנשא מימות עולם

(Y en la Idra) (132a): “Y el secreto de lo que está escrito, ‘¿Quién es un D'os (Kel) como Tú?’, fue dicho acerca de Atik Yomin”. El significado de Atik Yomin es el nivel de “Aquel que se eleva por encima de los días del mundo”,

כי עתיק מלשון המעתיק הרים כלומר שנעתק ומרומם מבחינת ימות עולם וע"ש (דקל"ד ב').

pues atik deriva de la expresión “quien desplaza (ha'ma'atik) montañas”; es decir, Él está apartado y exaltado por encima del nivel de “los días del mundo”. Véase allí (134b).

וזהו אל עליון גומל חסדים טובים כי אל היינו ע"ש [על שם] התלבשות אור א"ס ב"ה במדת החסד כמ"ש
חסד אל כל היום ואית חסד ואית חסד

Y este es [el sentido de] “el Kel Altísimo, que otorga buenas bondades”: pues se lo llama Kel debido a que la Luz Infinita, bendito sea, se inviste en el atributo de Jésed, como está escrito: “La bondad de Kel dura todo el día”. Y hay Jésed y hay Jésed:

היינו חסד דלבר דאקרי חסד עולם ובהתלבשות אור א"ס להיות עולם חסד יבנה נק' אל עולם
es decir, el Jésed exterior (Jésed de'lebar), que es llamado “bondad del mundo” (Jésed olam); y, cuando la Luz Infinita se inviste para que haya un mundo —“el mundo se construye mediante la bondad”—, Él es llamado “Kel del mundo” (Kel olam).

אך חסד דלגאו שע"ז נאמר ובחסד עליון כל ימוט עליון דייקא שהוא מבחי' סוכ"ע זהו פי' אל עליון
Pero el Jésed interior (Jésed de'legav), del cual está dicho: “y mediante la bondad suprema (Jésed elión) no vacilará” —“suprema” (elión) específicamente, pues proviene del nivel de la luz que circunda todos los mundos (sovev kol almin)—, este es el significado de “el Kel Altísimo” (Kel elión),

שהוא למעלה מעלה מבחי' ומדרגת חסד עולם וע"ז נאמר מי אל כמוך ועמ"ש בד"ה לסוסתי בשיר
השירים בענין אדם אדמה לעליון כו' ע"ש.

que está muy, muy por encima del nivel y la categoría de Jésed olam; y sobre esto está dicho: “¿Quién es un Kel como Tú?”. Véase también lo escrito en el discurso que comienza “A una yegua”, en Shir HaShirim, acerca de adam (el hombre): “Seré semejante (adameh) al Altísimo”, etc.; véase allí.

15 והנה מבחי' חסד עליון נמשך להיות גומל חסדים טובים שהוא להיות המשכת החסד למטה מטה
ועמ"ש סד"ה ועתה יגדל נא כח אדי כו'

Ahora bien, del nivel de la bondad suprema [se] extiende para que sea «quien concede bondades buenas», es decir, para que la bondad se extienda hacia abajo, hasta lo más bajo. Y véase lo escrito al final del discurso que comienza «Y ahora, que se engrandezca el poder de Ado-nai», etc.;

ועמ"ש ע"פ ויגמול שקדים בפרשת קרח ובמ"א ע"פ חסדי ה' כי לא תמנו כו' וע"פ הוי' יחתו מריביו ועיין מ"ש בביאור ע"פ משה ידבר וע' בסידור האריז"ל [האר"י זכרנו לברכה] בכוונת אוחילה לאל כו'.

y véase lo escrito sobre el versículo «y dio frutos (vayigmol) de almendras maduras», en la parashá de Koraj; y, en otro lugar, sobre el versículo «Las bondades de Havaíá, pues no hemos sido consumidos», etc., y sobre el versículo «Havaíá: sus adversarios serán quebrantados»; y véase lo escrito en la explicación sobre el versículo «Moshé hablaba»; y véase en el Sidur del Arizal, de bendita memoria, acerca de la intención de «Esperaré en Kel», etc.

וע' בפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ שמיני בענין ישראל ישר אל וזהו אשריך ישראל מי כמוך כו'

Y véase el comentario del Ramaz (Rabí Moshé Zacuto) al comienzo de la parashá de Sheminí, acerca de Israel como yashar Kel («recto hacia Kel»); y esto es [lo que significa] «Dichoso eres, Israel; ¿quién es como tú?», etc.

ועל דרך זה הוא משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] גבי בצלאל בצל אל היית וידעת כמ"ש בספר עמ"ה [עמק המלך] שער י"ג פ"מ:

Y en esta misma línea está lo que dijeron nuestros Sabios, de bendita memoria, respecto de Betza-lél: «Estuviste a la sombra de Kel (betzel Kel), y lo supiste», como está escrito en el libro Emek Ha-Melech, Sha'ar 13, chapter 40.

16 ד אך כיצד יומשך ויתגלה חסד עליון מאור א"ס ב"ה ממש בבע"ת [בבעלי תשובה] שהיה רחוק מאור א"ס בתכלית

4. Pero ¿cómo puede atraerse y revelarse la bondad suprema, de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, misma, en un penitente que estaba totalmente alejado de la Luz Infinita?

הנה ע"ז אמר הנביא נושא עון ועובר על פשע. וביאור הענין דהנה בגמרא איתא פלוגתא מר אמר נושא עון ומר אמר כובש עון.

A esto respondió el profeta: “Él carga la iniquidad y pasa por alto la transgresión”. La explicación del asunto es que en la Guemará hay una disputa: un Sabio dice “Él carga (nose) la iniquidad”, y otro Sabio dice “Él suprime (kovesh) la iniquidad”.

17 ושניהם אמת כי הנה מעשה העבירה אשר יעשה האדם לחטוא באחת מכל המצות ל"ת [לא תעשה] או ביטול מ"ע [מצות עשה] הוא רע גמור.

Y ambas cosas son ciertas. Pues el acto de transgresión que comete una persona al pecar contra cualquiera de las prohibiciones, o al omitir el cumplimiento de un mandamiento positivo, es un mal absoluto.

אך הכח המתאווה לדברים האסורים הוא הממשיך לבו לבטל מ"ע [ממצות עשה] הנה הכח ההוא אף שהוא מלובש ברע גמור מ"מ אין בכח זה חטא מצד עצמו

Pero la facultad que desea las cosas prohibidas, o que inclina su corazón a omitir el cumplimiento de un mandamiento positivo —esa facultad, aunque está revestida de un mal absoluto, sin embargo no es pecaminosa en sí misma—,

שהרי כח המתאווה הוא שוה בין באיסור בין בהיתר וכן כח הממשיך לבו אלא שהטה כח המתאווה כ"כ [כל כך] עד שנתלבש במעשה העבירה או שהטה את כח הממשיך הלב עד שנמשך לסור מ"ע [מצות עשה]

pues la facultad del deseo es la misma tanto cuando se dirige a lo prohibido como cuando se dirige a lo permitido, y lo mismo ocurre con la facultad que inclina su corazón; solo que él inclinó la facultad del deseo hasta tal punto que esta quedó revestida en el acto de transgresión, o inclinó la facultad que inclina el corazón hasta que este se vio llevado a apartarse de un mandamiento positivo.

אבל מצד כח המתאווה בעצמו הרי יש בכח זה להפוך לבבו מן הקצה אל הקצה מאהבה רעה לאהבת ה' וכמ"ש ואהבת בכל לבבך בשני יצריך שגם היצה"ר [היצר הרע] ישוב לאהבת ה'.

Pero, en cuanto a la facultad del deseo en sí misma, esta tiene el poder de transformar su corazón de un extremo al otro, de un amor malo al amor a D'os, como está escrito: "Amarás con todo tu corazón (levaveja)": con tus dos inclinaciones, de modo que también la inclinación al mal se vuelva al amor a D'os.

18 והטעם כי באמת כח המתאווה מצד עצמו שרשו ויסודתו בהררי קדש בקדושה עליונה אלא שבירידת המדרגות ונפילתן בשבה"כ [בשבירת הכלים] נמשך שיהיה כח המתאווה גם לדבר עבירה.

La razón es que, en verdad, la facultad del deseo, en sí misma, tiene su raíz y "su fundamento en los montes sagrados", en la santidad suprema; solo que, a través del descenso de los niveles y de su caída en la ruptura de las vasijas (shevirat hakeilim), llegó a suceder que la facultad del deseo se dirigiera también [hacia] una transgresión.

ולזאת כשישוב אל הי' יוכל להפוך לבו מן הקצה אל הקצה שגם כח המתאוה שהיה מלובש בתאוה רעה ישוב לאהבת הי'

Por eso, cuando retorna a D'os, puede transformar su corazón de un extremo al otro, de modo que también la facultad del deseo, que estaba investida en un deseo malo, se transforme en amor a D'os

(ועמ"ש מזה ע"פ זאת חקת התורה בענין אפר הפרה ועמ"ש סד"ה ויאבק איש בענין שהעלו אבק עד כסה"כ [כסא הכבוד])

(Y véase lo escrito acerca de esto sobre el versículo “Esta es la ley de la Torá”, respecto de las cenizas de la vaca [roja]; y véase lo escrito al final del discurso que comienza “Y un hombre luchó”, respecto de cómo elevaron polvo hasta el Trono de Gloria).

אבל המעשה רע אשר יעשה האדם לחטוא בהנה מחמת שהוא באמת רע גמור מצד עצמו א"א לו להתכלל בקדושה כי אין עבירה נעשית מצוה ואין לה תקנה

Pero el acto malo que una persona realiza al pecar por medio de ellas, puesto que es verdaderamente malo por completo en sí mismo, no puede incorporarse a la santidad, pues una transgresión no se convierte en una mitzvá y no tiene reparación

אלא ביטולה והעברתה מן העולם כמ"ש לע"ל [לעיתיד לבוא] ואת רוח הטומאה אעביר וגוי' וזהו נושא עון וכובש עון נושא עון היינו הכח המתאוה לתאוה רעה

sino que debe ser anulado y eliminado del mundo, como está escrito acerca del Tiempo Venidero: “Y eliminaré el espíritu de impureza”, etc. Esto es [lo que significa] “carga la iniquidad” y “somete la iniquidad”. “Carga la iniquidad” se refiere a la facultad que desea un deseo malo,

וכן המחשבה המלובשת בתאוה זו שזהו נושא עון שמגביהו לעלות לשרשו להתכלל בקדושה עליונה להפוך לבו ומחשבותיו מן הקצה אל הקצה שגם כח המתאוה ישוב לאהבת הי'.

y también al pensamiento investido en este deseo: esto es “carga la iniquidad”, pues Él lo eleva para que ascienda a su raíz y se incorpore a la santidad suprema, transformando su corazón y sus pensamientos de un extremo al otro, de modo que también la facultad del deseo se transforme en amor a D'os.

וכובש עון היינו המעשה בפו"מ [בפועל ממש] שאין לה עלייה והתכללות בקדושה כ"א ביטול והעברה לע"ל [לעתיד לבוא] מ"מ גם עתה כובשה ומפילה בבחי' מצולות ים (ע' [עיין] בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' אחרי דס"ג סע"ב [סוף עמוד ב] ובפ' אמור דק"א ע"ב ובמק"מ [ובמקדש מלך] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם)

Y "somete la iniquidad" se refiere al acto concreto, que no puede ascender ni incorporarse a la santidad, sino que solo será anulado y eliminado en el Tiempo Venidero; no obstante, incluso ahora Él lo somete y lo arroja al nivel de "las profundidades del mar" (véase el Zohar, parte III, Parashat Ajarei, final de 63b, y Parashat Emor, 101b; y en el Mikdash Melej y el Ramaz allí),

מקום הקליפות שלא תשוטט באויר העוה"ז להחטיא את האדם ולא ישוב לכסלה עד עת קץ שיבולע המות לנצח ואת רוח הטומאה אעביר כו'

el lugar de las kelipot, para que no merodee por el aire de este mundo y haga pecar al hombre, ni "vuelva a la necedad", hasta el tiempo del fin, cuando "la muerte será tragada para siempre" y "eliminaré el espíritu de impureza", etc.

וזהו נושא עון ועובר על פשע כי פשע היא בחינת המעשה בפו"מ [בפועל ממש] הוא עובר ודורך עליה וכובשה במצולות ים.

Y esto es [el significado de] "Él carga con la iniquidad y pasa por alto la transgresión": pues la transgresión (pesha) es el nivel del acto concreto; Él pasa por encima de ella, la pisa y la suprime en las profundidades del mar.

משא"כ בחי' עון הוא נושא דהיינו בחי' כח המתאווה ומחשבות האדם ותחבולותיו (וע' עוד מענין נושא עון בזח"ג [בזהר חלק ג] קל"ב ב' קל"ג א' ק"מ ע"ב קמ"א א').

En cambio, el nivel de la iniquidad (avon) Él lo carga: es decir, el nivel de la facultad del deseo, y los pensamientos y las maquinaciones de la persona (y véase más sobre el tema de "cargar con la iniquidad" en el Zohar, parte III, 132b, 133a, 140b, 141a;

ובפ' ויגש דר"ו ע"ב ע"פ עברו יחדיו ובפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] שם בע"א [באופן אחר] קצת). והנה על ידי שנושא עון ועובר על פשע הוא מסיר המסכים המבדילים.

y en Parashat Vayigash, 206b, sobre el versículo "Pasaron juntos", y en el comentario de Ramaz allí, con una pequeña diferencia). Ahora bien, al cargar con la iniquidad y pasar por alto la transgresión, Él elimina las pantallas que separan.

ואזי נמשך ממילא ומאליו חסד עליון להיות גילוי אור א"ס ב"ה ממש שלפני ההשתלשלות ולמעלה מן הזמן על נפש האדם כי אני ה' לא שניתי כתיב ואתה הוא קודם שנברא כו' בלי שום שינוי

Entonces, la bondad suprema se atrae de manera natural y espontánea, de modo que haya una revelación de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, misma —que precede a la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut) y está por encima del tiempo— sobre el alma de la persona. Pues está escrito: “Yo, Havaíá, no he cambiado”, y “Tú eres Él antes de que [el mundo] fuera creado”, etc., sin ningún cambio;

אך מה שאין זה בגילוי בנפש האדם הוא מחמת כי עונותיכם מבדילים והם המונעים ומעכבים גילוי זה pero la razón por la que esto no se revela en el alma de la persona es que “sus iniquidades separan”, y son ellas las que impiden y retienen esta revelación.

אבל בהסיר המונע ממילא אין שום דבר חוצץ ונגלה כבוד ה' א"ס ב"ה ממש על נפשו.

Pero cuando se elimina el obstáculo, entonces, de manera natural, nada se interpone en absoluto, y “la gloria de Havaíá se revela”: el Infinito (Ein Sof), bendito sea, mismo, sobre su alma.

ה אך הנה כתיב לשארית נחלתו וארו"ל [ואמר רבותינו זכרונם לברכה] למי נושא עון ועובר על פשע למי שמשלים א"ע [את עצמו] כשירים.

5. Sin embargo, está escrito: “para el remanente (she'erit) de Su herencia”, y nuestros Sabios, de bendita memoria, dijeron: “¿Para quién carga Él con la iniquidad y pasa por alto la transgresión? Para quien se considera a sí mismo como sobrante (shirayim)”.

19 והענין כי הנה כתיב אני הוי' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם. פ"י שהנביא קובל על בני יעקב

La explicación es la siguiente. Está escrito: “Yo, Havaíá, no he cambiado, y ustedes, hijos de Yaakov, no han perecido”. Es decir, el profeta se queja de los hijos de Yaakov:

כי הלא אני ה' לא שניתי שאתה הוא לאחר שנברא העולם כמו קודם שנברא שהוא למעלה מגדר הזמן והמקום ואין הזמן והמקום תופסים לפניו כלום

pues, ciertamente, “Yo, Havaíá, no he cambiado”: “Tú eres Él” después de que el mundo fue creado, tal como antes de que fuera creado, porque Él está por encima de los límites del tiempo y el espacio, y el tiempo y el espacio no cuentan en absoluto ante Él.

ואי לזאת הוא לבדו הוא יחיד ומיוחד אחר שנברא העולם כמו קודם ואין עוד מלבדו ואפס זולתו ולמה אתם בני יעקב לא כליתם.

Por lo tanto, Él solo es único y singular después de que el mundo fue creado, tal como antes, y “no hay nada fuera de Él”, ni existe nada aparte de Él. Entonces, ¿por qué ustedes, hijos de Yaakov, no han perecido?

פ"י שאין לכם כלות הנפש לצאת ממאסר הגוף ומנרתקו שלא למשוך אחר צרכי גופו רק לדבקה בו ית' בא"ס ב"ה ובמדותיו כל היום

Es decir, ustedes no experimentan la extinción del alma (kelot hanéfesh), para salir de la prisión del cuerpo y de su envoltura; no dejarse arrastrar por las necesidades del cuerpo, sino apegarse únicamente a Él, bendito sea, al Infinito (Ein Sof), bendito sea, y a Sus atributos, durante todo el día.

כי גם אם לבכו יבין שהאמת כן הוא דכולא קמיה כלא חשיב מ"מ לא יתפעל בנפשו שיהא נוגע לו אל עצמיו' [עצמיות] הנפש מקרב איש ולב עמוק שתכלה אליו ית' הנפש בתשוקה וצמאון כו'

Pues, aunque su corazón comprenda que esta es la verdad, que “todo ante Él es considerado como nada”, sin embargo, no se conmoverá en su alma de modo que ello toque la esencia misma del alma, “lo íntimo del hombre y un corazón profundo”, y que el alma se extinga hacia Él, bendito sea, con anhelo y sed, etc.

[ועמ"ש מזה בד"ה בחודש השלישי לצאת] והסיבה לזה ביאר הנביא באמרו בני יעקב כי יעקב הוא יו"ד עקב בחי' חכמה שירדה בעקביים וסוף המעשה במדרגות

[Y véase lo escrito sobre esto en el discurso que comienza “En el tercer mes después de la salida”.] El profeta explicó la razón al decir “hijos de Yaakov”, pues Yaakov es yud-akev (yud-talón): el nivel de Jojmá (sabiduría) que descendió a los talones y a la acción final, en los niveles

תחתונות דעשי' [דעשיה] גשמי' [גשמיים / גשמיות / גשמית] ובני יעקב הם המקבלים מבחי' עקביים שהנפש נלקחה משם ולפיכך אין הנפש מתפעלת מדברים דקים ורוחניים ואינה בטלה כ"כ [כל כך] באור א"ס ב"ה שלמעלה מההשתלשלות שאינו מאיר לה

más bajos del mundo físico de Asiá (Acción). Los hijos de Yaakov son quienes reciben del nivel de los talones, pues el alma fue tomada de allí. Por eso, el alma no se conmueve ante asuntos sutiles y espirituales, ni se anula tanto ante la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, que está por encima de la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut), pues esta no resplandece para ella

אלא בריחוק מקום וכמציץ מן החרכים בבחי' מקיף ואינו נכנס בפנימית הלב להיות תוכו רצוף אהבה בכלות הנפש ממש.

sino desde lejos, y “como quien mira por las celosías”, a modo de una luz circundante (makif); no entra en el interior del corazón para que “su interior esté revestido de amor”, con la verdadera extinción del alma.

20 והגם שמצד עצמיות הנפש אפי' [אפילו] היא ממדרגה התחתונה מאד הרי היא מ"מ נפש אלקית והיתה בטלה באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה ממש כנר בפני האבוקה.

Y aunque, en cuanto a la esencia del alma, incluso si pertenece a un nivel muy bajo, sigue siendo un alma divina y estaría realmente anulada ante la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea Él, como una vela ante una antorcha,

אמנם מצד התלבשותה בנפש הבהמית הנה הנפש אשר היא ממדרגה התחתונה הרי היא מלוכשת מאד ומושרשת בטבע הנפש הבהמית ומשוך אחר צרכי גופו וקשה לה ליפרד ממנו

sin embargo, en cuanto a su investidura en el alma animal, el alma que pertenece al nivel más bajo está profundamente investida y arraigada en la naturaleza del alma animal, y es arrastrada tras las necesidades de su cuerpo; le resulta difícil separarse de él

(ועמ"ש מזה סד"ה כי אתה נרי) מחמת שהיא בבחי' ישות וגסות רוח דהיינו שהרוחניות היא בבחי' גסות ועביות.

(y véase lo escrito sobre esto al final del discurso que comienza “Porque Tú eres mi lámpara”), porque se encuentra en un estado de yeshut (autoconciencia) y de altivez de espíritu; es decir, su espiritualidad se encuentra en un estado de tosquedad y densidad.

ולזאת נמשכת אחר דברים גסים ועבים ואינה מתפעלת מדברים דקים ורוחנים כי גסות וחומריות הגוף הם המלבישים את הנפש מראשה ועד רגלה ובפרט

Por eso es atraída por cosas toscas y densas, y no se conmueve ante cosas sutiles y espirituales, pues la tosquedad y la materialidad del cuerpo son lo que viste al alma desde la cabeza hasta los pies. Y especialmente

בבע"ת [בבעלי תשובה] שמתחלה נמשך אחר צרכי גופו וקשה לו ליפרד ממנו מחמת שהוא מלוכש ומושרש בטבע גסות וחומריות הגוף ונפש הב המית המלבישים אותו.

en el caso de un baal teshuvá, que al principio era arrastrado tras las necesidades de su cuerpo y a quien le resulta difícil separarse de él, porque está investido y arraigado en la naturaleza tosca y material del cuerpo y del alma animal, que lo visten.

והתלבשות זו נקרא בר"מ [ברע"א מהימנא] בשם סרכות הריאה (וע' מזה ג"כ ברע"מ [ברע"א מהימנא] פ' פנחס דרכ"ז סע"ב [סוף עמוד ב] ודרכ"ח ע"א)

Esta investidura es llamada en el Raaya Mehemna “adherencias del pulmón” (sirjot hareá) (véase también sobre esto en el Raaya Mehemna, Parshat Pinjás, final de 227b y 228a),

שהריאה נסרכת ודבוקה ומושרשת עד שאינה יכולה להניף על הלב (ע' [עיינן] ברע"מ [ברע"א מהימנא] שם דרל"א סע"א [סוף עמוד א] ודרל"ד א' ודרל"ה)

pues el pulmón se adhiere, queda pegado y arraigado, hasta que no puede agitarse sobre el corazón (véase allí el Raaya Mehemna, final de 231a, 234a y 235).

כי אין לה כח להעלות כנפיה לפרחא ולסלקא קדם מלכא ולכך היא דבוק ומושרש בצרכי גופו.

porque no tiene fuerza para alzar sus alas, “volar y elevarse ante el Rey”; por eso queda adherida y arraigada en las necesidades de su cuerpo.

ואינו מרגיש רק עצמו ורצונו ולזאת אף אם לבבו יבין האמת שהעולם שהוא תחת הזמן ומקום הוא כאין ואפס ובטל באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה שלמעלה מן ההשתלשלות שאינו בגדר זמן ומקום כלל.

Y siente únicamente su propio yo y su propia voluntad. Por eso, aunque su corazón comprenda la verdad —que el mundo, sujeto al tiempo y al espacio, es como la nada y está anulado dentro de la Luz Infinita, bendito sea, que está por encima de la cadena descendente de los mundos (hishtals-helut) y no está en absoluto dentro de los límites del tiempo y el espacio—,

מ"מז [מ"מ] קשה לו לצאת ממאסר הגוף ואומר מה אעשה שכך נוצרתי. והעצה היעוצה לזה בזהר פ' שלח (דקס"ח א')

sin embargo, le resulta difícil salir de la prisión del cuerpo, y dice: “¿Qué puedo hacer? Así fui creado”. Y el consejo para esto que se da en el Zohar, Parshas Shelach (168a), [es:]

אעא דלא סליק ביי [ביה] נהורא מבטשין ליי גופא דלא סליק ביי [ביה] נהורא דנשמתא מבטשין ליי

“Un leño en el que la luz no se eleva es golpeado; un cuerpo en el que no se eleva la luz del alma es golpeado”.

דהיינו להשפיל א"ע [את עצמו] מזה עצמו שיהא רע בעיניו המעשה שקשה עליו פרידתו מן הגוף וישים אל לבו שגם פושעי ישראל פורקי עול העובר כמה עבירות רק למלאות תאותו.

Es decir, humillarse por este mismo hecho: que le resulte malo a sus ojos que le cueste separarse del cuerpo; y tomar en consideración que incluso los transgresores de Israel que se sacuden el yugo —quienes cometen muchas transgresiones únicamente para satisfacer su deseo—

21 והגם שיוודע שאין בהם ממש אעפ"כ [אף על פי כן] לא יציל את נפשו מלילך בדרכים כאלו. לפי שאינו

רוצה לסבול שפלות ודחקות ולזאת הוא מתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי

aunque sabe que no hay en ellos nada real, sin embargo no salva su alma de andar por esos caminos, porque no quiere soportar la humillación y las dificultades; por eso “se bendice en su corazón, diciendo: ‘Tendré paz,

כי בשרירות לבי אלך כי טבעי גרמה לי ובאמת אין זו טענה כי צריך לשנות את טבעו ולשבור תאותו ולסבול חיי צער נגד כחשו בה’.

porque andaré en la obstinación de mi corazón”’, pues mi naturaleza me llevó a ello. Pero, en verdad, esto no es un argumento, porque debe cambiar su naturaleza, quebrar su deseo y soportar una vida de sufrimiento, como corresponde a haber negado a D'os.

וכך ישים האדם אל לבו לשבור תאות הגוף וחומריותו שלא יהא מונע ומעכב גילוי אור א"ס ב"ה וקדושתו ליבטל וליכלל כו'

Del mismo modo, la persona debe proponerse de corazón quebrar los deseos del cuerpo y su materialidad, para que no impidan ni obstaculicen la revelación de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, y de Su santidad, [a fin de] anularse e incluirse, etc.

ואם אינו משבר תאותו ורוצה בטבעו כתולדתו שקשה לו ליפרד מטבעו הרי טענתו טענת פושעי ישראל ממש:

Y si no quiebra su deseo y quiere permanecer en su naturaleza tal como nació, porque le resulta difícil apartarse de ella, entonces su argumento es exactamente el argumento de los transgresores de Israel:

22 והנה כשיעמיק ויתבונן בדברים האלה ויראה עד היכן מגיע רעת ישותו וגסותו יבטש א"ע [את עצמו]

וישפיל נפשו כעפר והגם שביטוש והשפלה זאת אינה מעצמות הנפש בטבעה

Ahora bien, cuando contemple profundamente estas cosas y vea hasta dónde llega la maldad de su propia existencia y su tosquedad, se golpeará a sí mismo y humillará su alma como el polvo. Y aunque este golpearse y humillarse no proviene de la esencia del alma por naturaleza,

אלא ע"י יגיעה בהעמקת ההתבוננות. הנה ע"ז אמר דוד המע"ה [המלך עליו השלום] לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה.

sino del esfuerzo por profundizar en la contemplación. Acerca de esto dijo el rey David, de bendita memoria: "Un corazón quebrantado y abatido, D'os, no despreciarás".

דלכאורה אינו מובן וכי ס"ד שהלב נשבר ונדכה יחשב לבזיון עד שאמר דוד המע"ה [המלך עליו השלום] לא תבזה.

Pues, a primera vista, esto no se entiende: ¿acaso se habría pensado que un corazón quebrantado y abatido sería considerado despreciable, de modo que el rey David, de bendita memoria, tuvo que decir: "No despreciarás"?

23 והלא אדרבה שבח הוא ללב שיהא נשבר ונדכה וכמ"ש זבחי אלקים רוח נשברה וכתוב מרום וקדוש אשכון ואת דכא כו'.

Al contrario, ¿acaso no es ciertamente meritorio que el corazón esté quebrantado y abatido, como está escrito: "Los sacrificios de D'os son un espíritu quebrantado", y también: "Habito en las alturas y en la santidad, y con el abatido (daka)", etc.?

אך הענין יובן בביאור מלת ונדכה שהוא לשון נפעל משא"כ מלת דכא הוא שם דבר כי מי שהוא דכא באמת ודאי שבח הוא לו אשכון ואת דכא

Pero esto se comprenderá explicando la palabra venidkeh, que está en forma pasiva (nif'al), a diferencia de la palabra daka, que es un sustantivo. Pues quien es verdaderamente daka, abatido, ciertamente es digno de elogio: "Habito [...] y con el abatido".

(וע' בזהר פ' אמור ד"צ סע"ב [סוף עמוד ב] ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם ועמ"ש בפ' עקב סד"ה ארץ הרים ובקעות וע' בזה"ב [בזהר חלק ב'] פקודי דר"ג א'. עוד נזכר ענין ואת דכא בזהר ח"א [חלק א'] קפ"א א'. ח"ב [חלק ב'] פ"ו ב'. ח"ג [חלק ג'] ט' א')

(Véase también el Zohar, Parshat Emor, final de 90b, y el Mikdash Melej allí; véase también lo escrito en Parshat Ekev, al final del discurso que comienza “Una tierra de montañas y valles”; y véase el Zohar, Parte II, Pekudei, 233a. El tema de “y con el abatido” también se menciona en el Zohar, Parte I, 181a; Parte II, 86b; Parte III, 9a).

אבל נדכה היינו שע"י יגיעה בהעמקת ההתבוננות הוא משפיל א"ע [את עצמו] ונעשה נדכה ע"י פעולה שעושה בנפשו או ע"י שהקב"ה שולח עליו יסורין מלמעלה להכניע ולהשפילו וסד"א [וסלקא דעתך אמינא] מאחר שאינו דכא באמת לאמיתו מצד עצמו אין זה כלום.

Pero nidkeh significa que, mediante el esfuerzo por profundizar en la contemplación, se humilla a sí mismo y queda abatido por una acción que realiza en su alma; o bien, que el Santo, bendito sea, le envía sufrimientos desde lo Alto para someterlo y humillarlo. Y podría pensarse que, puesto que no es verdaderamente daka por sí mismo, esto no vale nada.

לזה התפלל עליו דוד המע"ה [המלך עליו השלום] שגם לב נשבר ונדכה ע"י פעולה לא תבוה עכ"פ [על כל פנים] שגם בפעולת הנדכה יהא גילוי אור א"ס ב"ה

Por eso el rey David, de bendita memoria, rogó por él: que incluso un corazón quebrantado y abatido mediante una acción “no despreciarás”; es decir, que al menos en la acción de quedar abatido haya una revelación de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea Él;

דהיינו שיהא בטל לאווא"ס [לאור אין סוף] ב"ה המקיף עליו מלמעלה הגם שאינו נכנס בפנימית לבו וכנ"ל (וגדולה מזו איתא בגמרא בפרק יש בערכין) (ד"י ב')

es decir, que se anule ante la Luz Infinita, bendito sea Él, que lo circunda desde arriba, aunque no entre en la dimensión interior de su corazón, como se explicó anteriormente. (Y algo aún más grande se afirma en la Guemará, en el capítulo Yesh BaArachin) (16b),

בענין ענוה שלא לשמה כו' עוד עיין מענין רוח נשברה לב נשבר ונדכה בגמרא פ"ק [פרק קמא] דסוטה (דף ה' ע"ב)

con respecto a la humildad no por su propio mérito, etc. Véase también acerca del tema de “un espíritu quebrantado” y “un corazón quebrantado y abatido” en la Guemará, primer capítulo de Sotah (5b);

פ"ו דסנהדרין (דמ"ג ע"ב) וברכות ר"פ צו את אהרן ובפ' נשא פייג בפסוק ביום הרביעי נשיא לבני ראובן.

el capítulo sexto de Sanhedrin (43b); y en el Midrash Rabbah, al comienzo de "Ordena a Aharón", y en Parshat Nasó, capítulo 13, sobre el versículo "El cuarto día, el príncipe de los hijos de Reuvén";

ובזח"ג [ובזהר חלק ג] בפ' פינחס (דר"מ [דרעיא מהימנא] ע"א ודרמ"ז א') ברע"מ [ברעיא מהימנא] ובפ' ויקרא (דף ה' ע"א) ובפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] שם שהאריך בזה.

y en el Zohar, Parte III, Parashat Pinjás (240a y 247a), en el Raaya Mehemna; y en Parashat Vayikrá (5a), y en el comentario del Ramaz allí, que trata este tema extensamente;

ובסכא דשמפטים (דק"ח א') וברע"מ [וברעיא מהימנא] פ' בהעלותך (דקנ"ג א') ועוד נזכר מזה בזח"א [בזהר חלק א] [קצ"ח א'] ח"ב [חלק ב'] [ס"א סע"א [סוף עמוד א] פ"ו ב'] ח"ג [חלק ג'] [ט' א' מ"ט סע"א [סוף עמוד א] דרכ"ד סע"ב [סוף עמוד ב]] ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם:

y en el Sava de Mishpatim (108a), y en el Raaya Mehemna, Parashat Behaalotjá (153a). También se menciona más sobre esto en el Zohar, Parte I (198a); Parte II (final de 61a, 86b); Parte III (9a, final de 49a, final de 224b); y en el Mikdash Melej allí.

24 ו זהו לשארית נחלתו למי שמשים א"ע [את עצמו] כשיריים. דהיינו שמשים עצמו בהיותו מלובש בגוף בהשתלשלות המדרגות בבחי' זמן ומקום.

6. Y esto es [el significado de] "por el remanente (she'erit) de Su heredad": se refiere a quien se considera como sobras (shirayim). Es decir, se considera —estando revestido en un cuerpo, dentro de la cadena descendente de los niveles (hishtalshelut), en la dimensión del tiempo y el espacio—

כשיריים שמלמעלה מן ההשתלשלות הנמשך לו בכחינת מקיף והיינו כשיעמיק ויתבונן בשפלותו איך שהוא מוטבע ומלובש מאד בנפשו הטבעית אשר עי"ז רחוק הוא מאוד מאור א"ס ב"ה שאינו נמשך אליו

como las sobras de aquello que está por encima del hishtalshelut, que se extiende hacia él a modo de luz circundante (makif). Esto es, cuando contempla profundamente su propia bajeza —cuán profundamente está hundido y revestido en su alma natural, por lo cual está muy lejos de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, que se extiende hacia él

אלא בבחי' מקיף שע"י נעשה בחי' נדכה כנ"ל מזה נמשך שיהא הוא בטל לבחי' המקיף שעליו.

solo como makif; por eso se vuelve nidké (abatido), como se mencionó antes. De ello se desprende que queda anulado ante el makif que está sobre él.

וזהו לשארית נחלתו שהשיריים שהם למעלה מבחי' ההשתלשלות הם בחי' נחלתו נחלת יעקב נחל מלשון המשכה

Y esto es "por el remanente de Su heredad": las sobras, que están por encima del hishtalshelut, son el nivel de "Su heredad" (najalató), "la heredad de Yaakov"; najal es una expresión que significa extender,

דהיינו ההמשכה וההארה שמאור א"ס ב"ה ויעקב חבל נחלתו (ועד"ז שנתבאר כאן בפ"י לשארית מבואר ג"כ בזהר ס"פ ויצא)

es decir, la extensión y la irradiación de la Luz Infinita, bendito sea; y "Yaakov es la porción (jével) de Su heredad". (En consonancia con lo explicado aquí sobre el significado de "remanente", también se explica en el Zohar, al final de Parashat Vayetzé)

(דקמ"ו ע"ב) בפ"י שאר ישוב שאר יעקב אל"ן ברכאן אחרנין דאשתארו. וכתוב והיה שארית יעקב כו' כטל כו'.

(146b), sobre el significado de "Un remanente volverá, el remanente de Yaakov": "Estos son las otras bendiciones que quedaron". Y está escrito: "Y el remanente de Yaakov será", etc., "como el rocío", etc.

ופ"י דאשתארו היינו שאינן מאירים עכשיו בבחי' גילוי וזהו ע"ד מש"כ [מה שכתוב] בפ"י לשארית כשיריים כו'

El significado de "que quedaron" es que ahora no brillan de manera revelada; y esto concuerda con lo escrito sobre el significado de "remanente" como "sobras", etc.

אך הנחלה וההמשכה היא באה בבחי' מקיף בלבד וזהו נחלה עבר על נפשנו שאינה נכנסה בפנימיות הלב להיות תוכו רצוף אהבה לה' בכלות הנפש ממש מעומקא דלבא.

Pero la heredad y la extensión llegan únicamente a modo de makif. Y esto es [el significado de] "el arroyo pasó sobre nuestra alma": no entra en la dimensión interior del corazón, de modo que "su interior está incrustado de amor" a D'os, con el verdadero desfallecimiento del alma (kelot hané-fesh), desde lo profundo del corazón.

25 ומי"מ מאחר שנעשה עי"ז בחי' נדכה יצר לו מאד מה שגופו ונפשו הבהמית מלבישים את הנפש ונעשה שפל בעיניו הרי הוא בטל לבחי' המקיף שעליו ומשים עצתמו כשיריים ונמשך עליו חסד עליון להיות נושא עון

Sin embargo, puesto que por medio de esto se vuelve nidké —le causa gran dolor que su cuerpo y su alma animal revistan el alma, y se vuelve humilde a sus propios ojos—, queda anulado ante el makif que está sobre él y se considera como los sobrantes; entonces se atrae sobre él la bondad suprema, para “soportar la iniquidad

ועובר על פשע שהחסד עליון מתפשט במקום נמוך יותר כנ"ל ועי"ז יכול להעלות נפשו ולקשרה באור ה' א"ס ב"ה וקדושתו ולצאת ממאסר ונרתק הגוף והנפש הבהמית המלבישים את נפשו האלקית שלא יהא מושרש ומודבק בהן

y pasar por alto la transgresión”, pues la bondad suprema se extiende más en un lugar inferior, como se mencionó antes. De este modo puede elevar su alma y ligarla a la luz de D'os, el Infinito (Ein Sof), bendito sea, y a Su santidad; y salir de la prisión y la envoltura del cuerpo y del alma animal que revisten su alma divina, para no estar arraigado ni adherido a ellos.

כי החסד נמשל למים ומים מנתקין סרכות הריאה כשמשקין את הבהמה. וכך החסד גובר ומפריד הנפש האלקית מהתלבשותה והתקשרותה במאסר הגוף ליבטל וליכלל אליו ית':

Pues la bondad (Jésed) se compara con el agua, y el agua afloja las adherencias del pulmón cuando se da de beber al animal. Del mismo modo, la bondad prevalece y separa el alma divina de su revestimiento y su vínculo en la prisión del cuerpo, para que quede anulada e incluida en Él, bendito sea.

LikuteiTorah.com
LA PARASHÁ JASÍDICA

Sobre esta edición

Esta edición contiene el texto hebreo y la traducción al español.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nuestra traducción al español, hecha de nuestra traducción inglesa del hebreo, sin las notas de Kehot: CC BY 4.0.

Esta edición en su conjunto: CC BY-NC 4.0. Puede copiarse, imprimirse y compartirse libremente, citando a Kehot Publication Society y likuteitorah.com; no puede venderse. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traducción al español se hizo desde la edición en inglés de likuteitorah.com con ayuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), con el hebreo al lado para cotejar; todavía no la revisó un editor humano. Coteja con el hebreo todo lo importante.

El Rebe pidió que los maamarim de la parashá de la semana, la «Parashá jasídica», se estudien durante esa semana, repartidos en sus siete días (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por qué estudiarla y las brajot del Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un proyecto gratuito y sin fines de lucro; aquí no se vende nada. Sin afiliación con Kehot, Sefaria ni la Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/es/likutei-torah/rosh-hashanah/5/

DEDICADO EN HONOR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

El padre del Rebe, Reb Leví Itzjak